

HOLMESTRAND KOMMUNE

Virksomhet Helse og oppvekst

BARNE-OG LIKESTILLINGSDEP.	
Arkivkode:	421.00
Dato:	17.06.09
Saksnr:	200901770-036

Barne- og likestillingsdepartementet Barne- og ungdomsavdelingen

Postboks 8036 Dep.

0030 OSLO

Saksbehandler: Barnevernleder Eli Onseng Endal

Deres ref.: 200901770/ACDS

Vår ref.: 09/3358

Arkiv: K2-F44, K3-

Dato: 12.06.2009

HØRINGSSVAR - FORSLAG TIL ENDRINGER I ADOPSJONS- OG BARNEVERNLOVEN.

Det vises til mottatt høringsnotat – 27.4.2009 – vedrørende forslag om endringer i Adopsjons- og Barnevernloven; ”Adgang til kontakt mellom barn og biologiske foreldre etter adopsjon etter barnevernloven § 4-20 (åpen adopsjon) og en innstramming i reglene om automatisk anerkjennelse av adopsjoner gjennomført i adoptivforeldrenes statsborgerland, i de tilfellene adoptivforeldrene er bosatt i Norge.”

Åpen adopsjon.

Er det til barnets beste at alle bånd brytes;

- ved å frata barnet ”retten” til å kjenne sitt biologiske opphav
- der barn og biologiske foreldre ikke har hatt mulighet til tilknytning fordi foreldrene ga samtykke til adopsjon da barnet var nyfødt.
- der det er etablert tilknytning mellom barn og foreldre - er det til barnets beste å bryte alle bånd ved en adopsjon!

Erfaring viser at barn/unge ofte vil/ønsker kunnskap om sine biologiske foreldre. Dette satt opp mot at barn ved 18 års alder har rett til å vite om sitt opphav.

Åpen adopsjon må i utgangspunktet være et unntak der en setter strenge kriterier for adopsjonen. Det bør tas stilling til en eventuell kontakt mellom barnet og biologisk foreldre samtidig med adopsjonsspørsmålet. Utgangspunkt for kontakt mellom barn og biologisk foreldre må være med fokus på barnets beste, - der barnet sikres en stabil oppvekstsituasjon hos adoptivforeldrene, samtidig sikres en viss kontakt med sitt opphav, når dette er til barnets beste. Det må stilles krav om særdeles godt samarbeid mellom adopsjonsforeldre og biologiske foreldre. Både barnet, foreldrene og adoptivforeldrene må være enige om at det er til barnets beste at kontakt opprettholdes. De biologiske foreldrene må også til en viss grad ha akseptert adopsjon, og barnets rett til å være glad i flere foreldrepar.

Det bør også knyttes en rettslig beskyttelse for samvær i stedet for lovnader fra adoptivforeldre om samvær. Dette vil også fordre muligheter for hjelp til gjennomføring og muligheter for endring og overprøving, noe som vil kunne gi barnet en rettslig beskyttelse og sikkerhet for at de interessene

som anses best for barnet, faktisk blir ivaretatt. Rettslig beskyttelse vil da støtte oppom synet på at barnet er et selvstendig individ med egne rettigheter.

En adopsjon er en alvorlig inngripen i en familie, og som i utgangspunktet stenger av for videre kontakt mellom barnet og biologiske foreldre. En åpen adopsjon vil kunne være med på å gi større muligheter for at foreldrene aksepterer en adopsjon framfor fortsatt fosterhjems plassering som ikke på samme måte gir barnet en varig og rettslig tilknytning til adoptivforeldrene. Barneverntjenesten vurderer at det sentrale må være å sikre barnet kontakt med biologiske foreldre og ikke familie ut over dette. Dette for å begrense personkretsen av hensyn til eventuelle ytterligere belastninger for barnet.

Barneverntjenesten bør tilføres ekstra ressurser der en vurderer at denne skal ha det økonomiske ansvar for gjennomføring av samvær/kontakt. Barneverntjenesten har i utgangspunktet knappe ressurser til fordeling og tror at ytterligere pålegg vil bli mer belastende og til syvende og sist gå ut over de barna som trenger det mest.

Anerkjennelse av adopsjoner på grunnlag av statsborgerskap

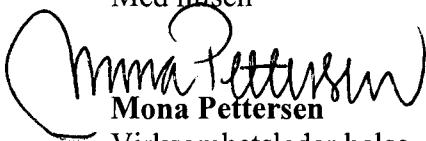
Adopsjonslovens § 16 e om krav til forhåndssamtykke fra adopsjonsmyndighetene ved adopsjon fra fremmed stat og § 19 første ledd første setning om automatisk anerkjennelse i Norge av adopsjon foretatt i adoptantens statsborgerland.

Problemer har dukket opp der en utenlandsk statsborger som er bosatt i Norge gjennomfører en gyldig adopsjon i sitt statsborgerland uten at norske myndigheter er involvert. Etter adopsjonsloven § 19 første ledd gjelder da denne adopsjonen direkte i Norge. Adopsjonsloven § 16 e står på sin side fast at den som bor i Norge ikke må adoptere barn fra utlandet uten forhåndssamtykke fra norske adopsjonsmyndigheter.

Ut i fra barnets beste, og for å sikre et barn en trygg og stabil familie, samt sikre barnet den samme rettslige status i Norge hvor adoptanten bor som i barnets opprinnelsesland, bør det gjennomføres en forhåndssamtykke fra norske myndigheter der en har vurdert adoptantens omsorgsevne, og der adoptantene oppfyller vilkårene og er egnet til å adoptere. Hensynet til barnets beste må likevel vektlegges mest.

Barneverntjenesten støtter opp om at adopsjonslovens § 19 første ledd, første punktum endres slik at en adopsjon gjennomført i adoptantens statsborgerland, uten norsk forhåndssamtykke, ikke automatisk er gyldig her dersom vedkommende på det tidspunktet adopsjonsprosessen ble innledet var bosatt i Norge. Slike saker må eventuelt vurderes etter den strenge unntaksregelen i § 19 tredje ledd.

Med hilsen

Mona Pettersen

Virksomhetsleder helse- og oppvekst